ANDMEKAITSE INSPEKTSIOON

Lp Liisa-Ly Pakosta
Justiits- ja Digiministeerium
info@justdigi.ee

Teie 11.11.2026 nr 8-1/8165-1

Meie 26.11.2026 nr 2.3-4/26/4663-2

Arvamus eelnõule

Täname, et saatsite Andmekaitse Inspektsioonile arvamuse avaldamiseks notari tasu seaduse jt seaduste muutmisega seotud justiitsministri määruste muutmise eelnõu. Meil on eelnõu osas järgmised tähelepanekud.

Justiitsministri 19.06.2009. a määruse nr 23 „Notariaadimäärustik“ muutmine

1. Eelnõu § 1 punktiga 3 täiendatakse kehtiva määruse § 12^1 lõiget 1 teise lausega, mille kohaselt võib notar kaugtõestamisel isikusamasuse tuvastamiseks kasutada ka asjakohaseid tehnilisi lahendusi. Seletuskirjas on selgitatud, et isiku tuvastamiseks võib kasutada erinevaid infotehnoloogilisi lahendusi, mis lihtsustavad isiku tuvastamist ja annavad notarile seda tehes suurema kindluse. Näitena on toodud tehisintellektil põhinev isikusamasuse tuvastamine.

Siinjuures peame vajalikuks juhtida tähelepanu sellele, et kui tehniline lahendus võrdleb inimese näokujutist isikut tõendava dokumendi fotoga unikaalse tuvastamise eesmärgil, võib tegemist olla biomeetriliste isikuandmete töötlemisega IKÜM artikli 4 punkti 14 ja artikli 9 tähenduses. Sellisel juhul ei piisa üksnes üldisest õigusest kasutada asjakohast tehnilist lahendust, vaid hinnata tuleb lisaks artikli 6 kohasele õiguslikule alusele ka artikli 9 lõikes 2 toodud erandit ning hinnata töötlemise vajalikkust ja proportsionaalsust. Samuti vastata küsimusele, kas tehniline lahendus säilitab näokujutisi, biomeetrilisi malle või võrdlustulemusi ning kas andmeid edastatakse välisele teenuseosutajale.

Seega, kui normiga soovitakse võimaldada biomeetriliste andmete töötlemist isiku kordumatuks tuvastamiseks, peab selleks olema seaduse tasandil piisavalt selge alus, mis määrab töötlemise eesmärgi, ulatuse, vajalikkuse ning andmesubjekti õigusi kaitsvad meetmed. Üldine viide asjakohastele tehnilistele lahendustele seda nõuet ei täida. Kui aga biomeetrilist töötlemist ei kavandata, tuleb sättest ja seletuskirjast välistada selline tõlgendus.

Samuti ei kohusta eelnõu tekst notarit tehnilise lahenduse tulemust kriitiliselt kontrollima ega sätesta, et lõpliku isikutuvastuse ja toimingu tegemise otsuse teeb notar. Seletuskirja väide, et tehniline lahendus ei asenda videosilda, ei lahenda neid küsimusi, mistõttu tuleks vähemalt seletuskirjas selgelt märkida, et tehniline lahendus on notarit toetav vahend, selle tulemus ei ole iseseisev otsus ning notar vastutab isikusamasuse tuvastamise eest.

2. Eelnõu § 1 punkt 7 kohustab teavitama osalejaid enne kaugtõestamise salvestamist ja tegema teavitamise kohta märke notariaalaktis. Säte parandab küll läbipaistvust, kuid selline märge ei asenda IKÜM artiklis 13 nõutavat teavet. Seletuskiri võiks vähemalt täpsustada, et osalejale tuleb enne salvestamist anda või teha kättesaadavaks salvestamist puudutav IKÜM artikli 13 kohane teave, sh salvestamise eesmärk, alus, ulatus, säilitamisaeg ja vastuvõtjate kategooriad.

3. Eelnõu § 1 punktiga 8 täiendatakse kehtiva määruse § 13 lõikega 5, mille kohaselt märgib notar

volikirja kohta koostatavasse notariaalakti volikirja registreerimise numbri volikirjade registris.

Samas volikirjade registri põhimääruse § 6 lõike 1 punktis 2 kasutatakse sellist väljendit nagu volikirja ainulaadne number ja 01.01.2027 jõustuva notariaadiseaduse (NotS) § 44^7 lõike 5 punktis 2 volikirja unikaalne number. Ilmselt on tegemist sama tunnusega, kuid soovitame siiski kasutada läbivalt sama terminit, kuna vastasel juhul võib tekkida ekslik mulje, nagu oleks registris mitu eri numbrit.

Justiitsministri 03.12.2013. a määruse nr 38 „Pärimisregistri pidamise, pärimisregistrisse kannete tegemise ja pärimisregistrist teabe väljastamise kord“ muutmine

4. Eelnõu § 2 punktidega 4 ja 5 muudetakse kehtiva pärimisregistri põhimääruse § 3 lõikeid 1 ja 2. Muudatusega saab pärimisregistri vastutavaks töötlejaks Notarite Koda ning notarite ja kohtute asemel volitatud töötlejaks vastutava töötleja määratud asutus või juriidiline isik, kelle puhul, arvestades eelnõu § 2 punkti 12 muudatuses sätestatud volitatud töötleja ülesandeid, on tegemist pigem tehnilise volitatud töötlejaga.

Seega muudetakse eelnõuga pärimisregistri töötlejate mudelit ehk notarid ja kohtud ei ole edaspidi enam registri volitatud töötlejad, vaid andmeandjad ning volitatud töötlejaks saab vastutava töötleja määratud tehniline teenuseosutaja. Sellest hoolimata jäetakse aga kehtivas põhimääruses muutmata § 6 lõiked 2 ja 3, mille kohaselt kontrollib volitatud töötleja kande tegemiseks esitatud andmete täielikkust, juhib andmete esitaja tähelepanu puuduvatele andmetele, otsustab olemasolevate andmete registrisse kandmise ning täiendab andmeid rahvastikuregistrisse tehtud päringu alusel.

Nimetatud ülesanded vastavad küll kehtivale mudelile, milles volitatud töötlejad on kandeid tegevad notarid ja kohtud, kuid need ei sobitu kuidagi kavandatava mudeliga, milles volitatud töötleja ülesanded on registri tehniline pidamine, arendamine, hooldamine, haldamine ja majutamine. Leiame, et tehnilisele volitatud töötlejale ei saa jätta sisulist otsust selle üle, kas kande tegemiseks esitatud andmed on piisavad, ega anda talle üldist ülesannet täiendada kandeandmeid rahvastikuregistri päringu alusel.

Palume viia kehtiva põhimääruse § 6 lõiked 2 ja 3 kooskõlla uue mudeliga. Andmete täielikkuse kontrollimise, andmete esitajaga suhtlemise ning vajadusel rahvastikuregistrisse päringu tegemise ülesanne tuleb panna kannet tegevale andmeandjale või siis vastutavale töötlejale, kui kande teeb vastutav töötleja. Volitatud töötleja ülesanne võib piirduda selleks vajaliku tehnilise funktsionaalsuse ja tehnilise toe tagamisega.

5. Lisaks jäetakse muutmata § 9 lõige 2, mille kohaselt kannab välisriigi kohtu või muu pädeva asutuse rakendatud hoiumeetmete andmed registrisse pärimisregistri pidaja. Samal ajal aga tunnistatakse eelnõuga kehtetuks põhimääruse § 3^3, milles on määratud Notarite Koja ülesanded pärimisregistri pidajana. Pärast muudatuse jõustumist ei ole põhimääruses enam määratletud, keda tuleb käsitada § 9 lõikes 2 nimetatud pärimisregistri pidajana.

Palume ka põhimääruse § 9 lõige 2 viia uue töötlejate mudeliga kooskõlla ja määrata sättes kande tegija. Juhul kui kande teeb edaspidi Notarite Koda vastutava töötlejana, siis tuleb seda sättes selliselt ka kirjutada. Kande tegemise pädevus ei tohi jääda tuletatavaks kehtetuks tunnistatava registri pidaja mõiste kaudu.

6. Eelnõu § 2 punkti 14 muudatuse kohaselt peab andmeandja (notarid, kohtud ja isikud, kes teatavad kodusest testamendist) järgima nii vastutava kui ka volitatud töötleja juhiseid. Leiame, et tehnilise volitatud töötleja juhised võivad puudutada üksnes andmevormingut, liideste kasutamist, autentimist ja tehniliste vigade kõrvaldamist, mitte aga notarite või kohtute juhendamist kande tegemise õiguslike eelduste ega ametitoimingu sisuliste küsimuste lahendamisel. Seega tuleks põhimääruses sätestada, et volitatud töötleja juhised võivad puudutada üksnes tehnilisi ja korralduslikke küsimusi.

7. AvTS § 43^5 lõike 1 kohaselt tuleb andmekogu põhimääruses sätestada andmeandjad. Ka alates

01.01.2027 jõustuva pärimisseaduse (PärS) § 176 lõike 2^2 punkti 5 järgi tuleb pärimisregistri põhimääruses sätestada andmeandjad ja neilt saadavad andmed. Samuti on Justiits- ja Digiministeeriumi juhises1 (IDM juhis) selgitatud, et põhimääruses tuleb määrata andmeandjad koos neilt saadavate andmetega. Andmekogude juhendis2 on täiendavalt selgitatud, et andmeallikate määramine aitab ühtlasi eristada andmekogu unikaalseid põhiandmeid teistes andmekogudes põhiandmetena kogutavatest andmetest. Nimelt on AvTS § 43^3 lõikest 2 tulenevalt keelatud teises andmekogus põhiandmetena olemasolevaid andmeid inimeselt uuesti koguda.

Pärimisregistri põhimäärusest aga ei nähtu terviklikult, millised andmed tekivad pärimisregistris ning millised saadakse teistest andmekogudest. Kuigi põhimääruse § 6 lõige 3 näeb ette puuduvate andmete täiendamise rahvastikuregistri andmete alusel ja § 15 lõige 2 surmaandmete saamise neid põhiandmetena pidavast andmekogust, ei ole andmekogud andmeandjatena seostatud konkreetsete andmekoosseisudega. Seetõttu ei vasta põhimäärus PärS § 176 lõike 2^2 punktis 5 ette nähtud nõudele.

Palume põhimääruses määrata, millised andmed tekivad pärimisregistris, millised saadakse teistest andmekogudest ning millisest andmekogust iga andmekoosseis pärineb. Ühtlasi soovitame reguleerida, kuidas toimitakse juhul, kui pärimisregistri andmed erinevad andmeallikaks oleva andmekogu andmetest või kui pärimisregistri pidamisel avastatakse teise andmekogu põhiandmetes viga.

8. Eelnõu § 2 punktiga 3 tunnistatakse kehtetuks põhimääruse § 1 lõige 2, kuna pärimisregistri olemus elektroonilise andmekoguna sätestatakse edaspidi PärS-s. Samal ajal jäetakse aga muutmata § 1 lõige 4, mille järgi kasutatakse registri pidamisel automaatset andmetöötlust ja registriandmeid säilitatakse elektroonilisel kujul.

Ebaselgeks jääb § 1 lõike 4 regulatiivne tähendus. Elektroonilisel kujul säilitamine kordab sisuliselt registri seaduses sätestatud elektroonilist olemust. Samuti ei nähtu, mida mõeldakse automaatse andmetöötluse kasutamise all ega see, milliseid töötlemistoiminguid või õiguslikke tagajärgi säte reguleerib. Palume kaaluda § 1 lõike 4 põhimäärusest välja jätmist või siis tuleks selgitada selle iseseisvat eesmärki ja õiguslikku tähendust ning vajadusel sätet vastavalt täpsustada.

9. PärS § 176^3 reguleerib pärimisregistri andmete säilitamist, mille lõike 1 kohaselt säilitatakse tähtajatult testamentide ja pärimislepingute andmeid. Samal ajal lisatakse testamendi või pärimislepingu kandele dokumendi digitaalselt allkirjastatud ärakiri, mida PärS § 176^1 lõike 3 kohaselt säilitatakse pärimisregistri arhiivis. Seega sisaldab pärimisregister lisaks struktureeritud andmetele ka dokumente, milles võib olla ulatuslikult isikuandmeid pärandaja, pärijate ja kolmandate isikute kohta. Samas aga põhimäärus ei määratle arhiivi ulatust, sinna kantavate dokumentide loetelu, juurdepääsutingimusi ega säilitustähtaegu.

10. Palume selgitada, kas PärS §-s 176^3 sätestatud säilitamisreegel hõlmab peale struktureeritud kandeandmete ka registrile lisatud dokumente ja registri arhiivi. Juhul kui arhiivis või registri juures säilitatakse dokumente, millele § 176^3 ei kohaldu, tuleb õigusaktis või sellele tuginevas korras määrata ka nende säilitamise alus, tähtaeg ja kustutamise kord.

11. Eelnõu § 2 punktiga 18 täiendatakse põhimäärust §-ga 21^1, mis reguleerib logide säilitamist. Selle sätte kohaselt säilitatakse pärimisregistri andmete töötlemise logisid üks aasta ning kannete tegemise, muutmise ja kustutamise logisid 30 aastat. Seega on kannete tegemise, muutmise ja kustutamise logide ulatus eelnõus määratletud, kuid samas ei selgu see, milliseid toiminguid hõlmavad üheaastase säilitustähtajaga andmete töötlemise logid. Eelkõige ei ole arusaadav, kas nende hulka kuuluvad andmete vaatamine, otsingud, väljastamine, automatiseeritud päringud ja ebaõnnestunud juurdepääsukatsed.

[1] Andmekaitseõiguse ja avaliku teabe juhised eelnõu koostajale
[2] Andmekogude juhend

Palume eelnõus või seletuskirjas selgitada kahe logiliigi omavahelist piiri ning seda, milliste töötlemistoimingute logidele kohaldub üheaastane säilitustähtaeg. Säilitustähtaja põhjendamisel tuleb arvestada, et vaatamise ja väljastamise logi peab võimaldama uurida ka hiljem avastatud võimalikku väärkasutust. Samuti palume määrata logi minimaalne andmekoosseis, mis võimaldab tuvastada vähemalt toimingu tegija, toimingu aja, liigi ja objekti.

12. Eelnõu § 2 punktiga 15 tunnistatakse kehtetuks põhimääruse § 4, mis reguleerib registri kasutajate üle arvestuse pidamist, kasutajaõiguste kontrollimist ja nende lõpetamist. Selle asemel nähakse üksnes ette, et volitatud töötleja peab kasutajate juurdepääsuõiguste üle arvestust ja hoiab neid koostöös vastutava töötlejaga ajakohasena. Seletuskirja järgi määrab ülesande täpsema korralduse vastutav töötleja.

Leiame, et selline regulatsioon ei ole piisav. Alates 01.01.2027 jõustuva PärS § 176 lõike 2^2 punkti 4 kohaselt tuleb pärimisregistri põhimääruses sätestada registriandmetele juurdepääsu andmise tingimused ja kord. See aga tähendab, et juurdepääsuõiguste andmise, muutmise, kontrollimise ja lõpetamise põhimõtteid ei saa tervikuna jätta vastutava töötleja sisemise töökorralduse reguleerida. Seega tuleks põhimääruses sätestada vähemalt see, kellel on õigus kasutajaõigusi anda ja lõpetada, millisel alusel ja ulatuses juurdepääs antakse, kuidas tagatakse õiguste vastavus kasutaja töö- või ametiülesannetele ning millal juurdepääsuõigused üle vaadatakse ja lõpetatakse. Tehnilise menetluse üksikasjad võib määrata vastutava töötleja kehtestatud korras.

Samuti sätestab PärS § 179 pärimisregistri andmetega tutvumise põhitingimused, sh avaliku päringu tegemiseks vajalikud otsingutunnused ja automatiseeritud päringute piirangu. Samas jääb ebaselgeks see, millised registrisse kantud andmed on igaühele kättesaadavad ning millistele andmetele ja registri arhiivis säilitatavatele dokumentidele võimaldatakse juurdepääs üksnes ametialase ülesande täitmiseks.

Ka antud juhul tuleb arvestada PärS § 176 lõike 2^2 punktiga 4, mille kohaselt tuleb põhimääruses sätestada registriandmetele juurdepääsu ja andmete väljastamise kord. Seega ei saa ka juurdepääsu tegelikku ulatust jätta tehnilise lahenduse või vastutava töötleja sisemise töökorralduse määrata. Põhimääruses tuleb eristada avaliku ja ametialase juurdepääsu ulatus ning määrata kummalgi juhul kättesaadav andmekoosseis. Eraldi tuleb reguleerida juurdepääs viimse tahte avalduste ärakirjadele ja teistele registri arhiivis säilitatavatele dokumentidele.

13. Kehtiva põhimääruse § 20 annab statistilisel eesmärgil registriandmete väljastamise ülesande Registrite ja Infosüsteemide Keskusele. Kavandatava töötlejate mudeli järgi ei ole aga Registrite ja Infosüsteemide Keskus enam põhimääruses nimetatud töötleja. Seega põhjustab § 20 muutmata jätmine otsese vastuolu eelnõu muude sätetega. Palume põhimääruse § 20 viia kooskõlla kavandatava töötlejate mudeliga.

14. Kehtiva põhimääruse § 21 lõike 2 järgi kontrollib vastutav töötleja registri kasutamise õiguspärasust tarkvara abil. Selline sõnastus ei määra aga vastutava töötleja sisulist kontrollikohustust ega võimalda hinnata kontrolli ulatust. Soovitame vastutava töötleja kohustuse sõnastada tehnoloogianeutraalselt. Vastutav töötleja peab korraldama juurdepääsude ja muude töötlemistoimingute regulaarset kontrolli, mis peab hõlmama vähemalt ebaharilike päringute, põhjendamata masspäringute, tööülesandega seostamata juurdepääsude ning õigusteta andmete muutmise tuvastamist.

Samuti juhime seoses järelevalvega tähelepanu kehtiva põhimääruse §-le 22, mille kohaselt teeb registri pidamise üle järelevalvet vastutav töötleja ning järelevalvet teostaval isikul on õigus siseneda ruumidesse, kus andmeid töödeldakse või kus paiknevad töötlemiseks kasutatavad seadmed. Pärast Notarite Koja määramist vastutavaks töötlejaks ei kirjelda see säte riiklikku järelevalvet, vaid pigem vastutava töötleja enda sisekontrolli.

Palume kaaluda põhimääruse § 22 ümber sõnastamist vastutava töötleja sisekontrolli või

auditeerimise regulatsioonina. Samuti tuleks hinnata, kas ja milline õiguslik alus annab Notarite Koja esindajale õiguse siseneda teise asutuse või ettevõtja ruumidesse. Juhul kui ruumidesse sisenemiseks õiguslik alus puudub, siis kaaluda selle määrusest välja jätmist.

Volikirjade registri põhimääruse eelnõu

15. Põhimääruse eelnõu § 1 lõike 3 punkti 1 kohaselt on registri eesmärk notariaalselt tõestatud volikirjade kohta andmete kogumine ja neile juurdepääsu võimaldamine. Juhime tähelepanu sellele, et andmete kogumine ja juurdepääsu võimaldamine on andmete töötlemise toimingud, mitte iseseisvad andmekogu pidamise eesmärgid. Ka JDM juhises on selgitatud, et andmekogu peetakse seadusest tuleneva ülesande täitmise lihtsustamiseks, mitte aga andmete kogumise pärast. Andmekogu eesmärgist peab nähtuma, millise seadusest tuleneva ülesande täitmiseks andmeid töödeldakse.

Lisaks leiame, et põhimääruse § 1 lõike 3 punkt 3 ei ole kooskõlas NotS § 44^7 lõikes 1 sätestatud eesmärgiga. Põhimäärus nimetab üldiselt volikirjade kehtivuse kontrollimise võimaldamist, kuid seadus eristab notarite võimalust kontrollida volikirja olemasolu ja kehtivust ning teiste isikute võimalust kontrollida volikirja olemasolu ja ehtsust. Ka eelnõu seletuskiri lähtub sellest eristusest. Samas võib aga põhimääruse üldisem sõnastus jätta ekslikku mulje, et kõik registri kasutajad saavad registri kaudu kontrollida volikirja kehtivust.

Palume viia eelnõu § 1 lõige 3 kooskõlla NotS § 44^7 lõikega 1 ning jätta eesmärkide hulgast välja andmete kogumine kui iseseisev eesmärk. Juhul kui seaduses sätestatud eesmärki soovitakse põhimääruses korrata, siis tuleb seda teha seadusega samas ulatuses ja tähenduses.

16. Põhimääruse eelnõu § 5 lõike 1 punkti 1 kohaselt teeb notar andmekogu volitatud töötlejana registrikandeid vastutava töötleja juhiste järgi. Seletuskirja kohaselt ei saa Notarite Koja juhised laieneda volikirja tõestamise ega kehtetuks kuulutamise ametitoimingu sisule.

Palume seda piiri põhimääruses või seletuskirjas selgelt väljendada. Vastutava töötleja juhised saavad puudutada üksnes registri kasutamise tehnilisi ja korralduslikke küsimusi, kuid mitte notari seadusest tuleneva ametitoimingu tegemist, selle sisulist hindamist ega registrikande aluseks olevate asjaolude üle otsustamist.

17. Põhimääruse eelnõu § 4 punkti 6 kohaselt korraldab vastutav töötleja vajaduse korral isikuandmete töötlemisega seotud päringutele vastamist. Samal ajal näeb põhimäärus ette, et notar ja tehniline volitatud töötleja vastavad nende kasutajate tehtud toiminguid puudutavatele päringutele. Leiame, et selline regulatsioon ei määra üheselt, kelle poole tuleb inimesel pöörduda enda andmetega tutvumiseks, andmete parandamiseks, juurdepääsu asjaolude kontrollimiseks või võimaliku väärkasutuse korral.

Notarite Koda vastutava töötlejana peab korraldama andmesubjekti taotluste keskse vastuvõtmise ja lahendamise. Seega tuleb põhimääruses määrata Notarite Koja vastutus taotluste lahendamise eest ning vajadusel sätestada kande teinud notari või tehnilise töötleja kaasamise kord. Sõnad nagu vajaduse korral tuleb vastutava töötleja ülesande juurest välja jätta, kuna andmesubjekti taotluste lahendamise korraldamine ei ole vastutava töötleja valikuline ülesanne.

18. Eelnõu § 9 lõikega 1 võimaldatakse e-notari iseteeninduses juurdepääs enda andmetele esindatavale, kuid ebaselgeks jääb, kuidas on tagatud see õigus esindaja osas, kelle andmeid samuti registris töödeldakse. Eelnõus või seletuskirjas tuleb määrata, kuidas saab esindaja kasutada IKÜM artiklist 15 tulenevat õigust enda andmetega tutvuda. Andmesubjekti õiguste tegelikku kasutamist ei või jätta üksnes tehnilise lahenduse kujundaja otsustada.

19. Eelnõu § 6 lõike 1 punkt 8 võimaldab registrisse kanda märkusi, kuid ei määratle nende sisu ega eesmärki. Juhime tähelepanu sellele, et määratlemata vabatekstiväli võimaldab registrisse sisestada andmeid, mis ei ole registri eesmärgi saavutamiseks vajalikud, sh teavet volituse

andmise eraeluliste asjaolude kohta. Selline andmeväli muudab registri andmekoosseisu avatuks ega vasta isikuandmete minimaalsuse ja töötlemise ettenähtavuse nõuetele.

Palume määrata täpselt märkuste välja lubatud sisu, kasutamise eesmärk ja nähtavus. Juhul kui välja vajatakse üksnes registrikande tehnilise seisundi või andmete puudulikkuse tähistamiseks, tuleb see määruses nii sõnastada ning välistada muu sisuga vabateksti lisamine.

Samuti jääb ebaselgeks andmevälja „volikirja nähtavus kolmandatele isikutele“ tähendus. Eelnõust ei selgu, kes nähtavuse üle otsustab, millistele andmetele valik laieneb ega see, kuidas seostub see NotS §-s 44^8 sätestatud juurdepääsukorraga. Palume selle andmevälja õiguslik tähendus ja mõju määruses kindlaks määrata. Tehnilise valikuga ei saa muuta seaduses sätestatud juurdepääsuõigust ega piirata registri eesmärgi täitmist.

20. Põhimääruse eelnõu § 7 lõike 1 järgi säilitatakse tähtajatu volikirja andmeid 15 aastat registrisse kandmisest, kuid mitte kauem kui üks aasta pärast volikirja kehtetuks kuulutamist. Seega võidakse registrist kustutada jätkuvalt kehtiva tähtajatu volikirja andmed. Leiame, et selline lahendus on registri eesmärgiga vastuolus. Kui registri eesmärk on võimaldada kontrollida volikirja olemasolu ja kehtivust, ei saa kehtiva volikirja andmeid kustutada üksnes põhjusel, et registrisse kandmisest on möödunud 15 aastat.

Registri eesmärgiga oleks kooskõlas lahendus, mis tagab andmete säilitamise vähemalt volikirja kehtivuse ajal ning määrab pärast volikirja lõppemist või kehtetuks kuulutamist põhjendatud säilitamise tähtaja. Kuni see vastuolu ei ole kõrvaldatud, ei ole säilitamise regulatsioon registri eesmärgi täitmiseks piisav. See aga tähendab, et määruse kavandatud lahendust ei ole võimalik registri eesmärgiga kooskõlla viia enne seaduse muutmist, kuna säilitamise tähtaja ülempiir tuleneb NotS-st.

21. Eelnõu § 8 lõike 4 kohaselt võib ametist vabastatud või tagandatud notari registrisse kantud andmeid parandada vastutav töötleja. Selliselt sõnastatud säte annab küll vastutavale töötlejale parandamispädevuse, kuid ei väljenda üheselt kohustust ebaõiged andmed parandada. Leiame, et kui kande teinud notar ei saa andmeid enam parandada, siis peab olema määratud isik, kes tagab ebaõigete registriandmete parandamise.

Palume asendada sõna „võib“ sõnaga „parandab“. Ebaõigete registriandmete parandamine ei saa sõltuda vastutava töötleja valikust, vaid peab olema tema kohustus juhul, kui parandamist ei saa teha kande teinud notar või tema asendaja.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Pille Lehis
peadirektor

Terje Enula
Terje.Enula@aki.ee
627 4144